

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, සෑම දෙයක්ම තිරණය වන්නේ ඔබගේ කර්මය අනුවයි. සෑම විටම ඔබ මායා හට ගොදුරු නොවන බවට සැලකිලිමත් වන්න. එවිට ඔබට දඩුවම් ලැබිය හැකි කිසිම දෙයක් ඔබ අතින් සිදු වන්නේ නැහැ.

ප්‍රශ්නය: බොහෝ ඥානවන්ත වූ අය ලෙස බාබා බලන්නේ කවුරුන් දෙසද?

පිළිතුර: පාරිශුද්ධත්වය ලබා ගත් අයයි. අපිරිසිදු වූ අය තුළ කිසිම ඥානයක් නැහැ. පාරිශුද්ධත්වයෙන් යුතු වූ අය ඥානවන්තය. ලක්ෂ්මි හා නාරායන් වඩාත්ම ඥානවන්ත වූ දෙදෙන ලෙස හඳුන්වනවා. දරුවන් වන ඔබත් දැන් එලෙසින්ම ඥානාන්විත විය යුතුයි. මේ සඳහා පාරිශුද්ධත්වය අවශ්‍ය වෙනවා. එමනිසා, බාබා ඔබට අනතුරු හඟවනවා: දරුවනි, ඔබගේ දෑස් ඔබට නොරවන බවට සැලකිලිමත් වන්න. මේ පැරණි ලෝකය දැක්කා වුවත් ඒ දෙස බලන්න එපා. ඒ සත් යුගය නම් වූ නව ලෝකය සිහිපත් කරන්න.

මිමි ශාන්ති. බොහෝ කාලයක් තිස්සේ තැනි වී සිට දැන් හමුවුණු සුමිහිරි දරුවන් වන ඔබ දැන් තේරුම්ගෙන තිබෙනවා. ඔබ මේ පැරණි ලෝකයේ තවත් ස්වල්ප දිනකට පමණක් රැඳී සිටීමට පැමිණි වන්දනාකරුවන් කියා. තමුත් ලෝකයේ සිටින අනෙක් මිනිසුන් සිතන්නේ ඔවුන් තවත් අවුරුදු හතළිස් දහසක් පමණ මෙහි සිටිය යුතු බවයි. දරුවන් හට විශ්වාසය තිබෙනවා. මේ කරුණු කිසිවක් අමතක කරන්න එපා. මෙහි අසුන් ගෙන සිටින විට දරුවන් වන ඔබගේ හදවත්. තරහසක යෙදිය යුතුයි. ඔබගේ දැසින් පෙනෙන මේ සියළුම දේ දැන් විනාශ වීමටයි තිබෙන්නේ. ජීවය අමරණීයයි. මා වත් මෙම ජීවය උපත් අසූ හතරක් ලැබගෙන තිබෙනවා. බාබා දැන් අපට නිවහන කරා රැගෙන යාමට මෙහි පැමිණි සිටිනවා. මේ පැරණි ලෝකය විනාශ වීමට ආසන්න වන විට, බාබා ඒ තව ශ්‍රෝකය නිර්මාණය කරලීමට මෙහි පැමිණෙනවා. ඔබ දැන් දන්නවා කොහොමද මේ පැරණි ලෝකය තවතාවයට පත් වන්නේ කියා. මීට පෙර බොහෝ අවස්ථාවලදී අප මෙම චක්‍රය තුළ හිඳ තිබෙනවා. මෙම චක්‍රය දැන් අවාසනයකට පත් වන්නටයි සැරයෙන්නේ. ඒ තව ලෝකයේ දිව්‍යාංගනාවත් බොහොම ස්වල්ප ප්‍රමාණයක් පමණයි සිටින්නේ. එහි සාමාන්‍ය මිනිසුන් දැක ගත නොහැකියි. සෑම දෙයක්ම තිරණය වන්නේ ඔබගේ කර්ම මතයි. මිනිසුන් වැරද්දක් කළ විට ඇතුලාන්තයෙන් ඔවුන් ලතුවනවා. මේ නිසා තමයි බාබා ඔබගෙන් අසන්නේ: මෙම උපත තුළදී ඔබ එවැනි කිසිම වැරද්දක් කර නැහැ. එහෙම නේද? මේ තමයි අපිරිසිදු වූ කිලිටි වූ රාවත්ගේ ලෝකය. මෙය නොපැහැදිලි වූ ලෝකයක්. බාබා දැන් දරුවන් වන ඔබගේ උරුමය ඔබට ලබා දෙනවා. ඔබ තව දුරටත් ගත්තියෙහි යෙදෙන්නේ නැහැ. ගත්ති මාර්ගයෙහි අඳුරේ අතපත ගාමින් සිටි. දැන් ඔබ බාබා හමු වී මෙහි පැමිණි සිටිනවා. බාබා දැන් ඔබට ඔහුගේ අත දී තිබෙනවා. බාබාගේ සහාය ඔබ හට නොතිබුණු හෙයින්, ඔබ ඒ වීජ සහිත ගංගාවෙහි ගිලෙමින් සිටියා. ගත්ති මාර්ගය කල්ප ගාගයක් තිස්සෙහි පැවතෙනවා. ඔබ හට මෙම දැනුම ලබා දුන් පසු ඔබ ඒ සත් යුග නව ලෝකය කරා යනවා. මෙය තමයි ඔබ අපිරිසිදුතාවයෙන් හා කිලිටි හාවයෙන් මුදවා ගෙන ලස්සන පිරිසිදු අය බවට පත් කරන්නා වූ බොහෝ සෙයින් ප්‍රයෝජනවත් වූ සංගම් යුගය වන්නේ. ඔබ කවු බවින් මල් බවට පත් වනවා. ඔබට මෙම තත්ත්වයට, පත් කරන්නේ කවුද? ඒ අසීමිත වූ පියා වීසිනුයි. ගෞතම පියෙකු හට ඔබ කිසියෙක් අසීමිත වූ පියා කියා කියන්නේ නැහැ. ඉස්මා හා වීශ්ණුගේ රුකියාව කුමක්ද කියාත් ඔබ දන්නවා. ඉතින්, එසේනම් ඔබ තුළ කෙතරම් පිරිසිදු වූ කුල්මත් බවක් තිබිය යුතුද? ඒ උත්තරිතර දනව්ව. සුක්ෂම වූ ලෝකය හා ගෞතම ලෝකය ආදී සියල්ල මෙම සංගම් යුගයෙහිදී ස්ථාපිත වනවා. මෙය පැරණි ලෝකයේ හා තව ලෝකය අතර ඇති සංගම් යුගය බව බාබා දැන් ඔබට විස්තර කර දෙනවා. මිනිසුන් මෙසේ කැ ගසනවා: අපිරිසිදු වූ අප සියළුම දෙනා පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරන්න. මෙම සංගම් යුගය තුළ බාබා හටත් ඔහු ඡීයින් රහ පෑ යුතු කොටස තිබෙනවා. ඔහු මෙහි නිර්මාණකරුවා හා අධ්‍යක්ෂකවරයා වන නිසා, ඔහු හටත් අනිවාර්යයෙන්ම යම් කාර්ය භාරයක් තිබෙනවා. ඔබ සියළුම දෙනා දන්නවා ඔහු මනුෂ්‍යයෙක් විය නොහැකි බව. ඔහු හට ඔහුටම කියා ශරීරයක් තැනි බව ඔබ දන්නවා. සෑම කෙනෙක්ම එක්කෝ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෙක් නැතිනම් දිව්‍යාංගනාවක්. ශිව බාබා හට දිව්‍ය තත්ත්වයට පත් වීමට හෝ මනුෂ්‍ය තත්ත්වයට හෝ පත් වීමට නොහැකියි. මෙම ශරීරය ඔහු විසින් ගෙන තිබෙන්නේ තාවකාලික ලෙස ණයටයි. බාබා උපත ලද්දේ මව් ගර්භාෂයකින් නොවෙයි. බාබා මෙසේ කියනවා: දරුවනි, මා හට ශරීරයක් නොමැතිව මා ඔබ හට රාජයෝග උගන්වන්නේ කෙසේද? මිනිසුන් කියනවා ඒ උත්තරිතර ජීවය ගස් ගල්වල සිටිනවා කියා. තමුත් දරුවන් වන ඔබ දැන් තේරුම් ගෙන තිබෙනවා මා මෙහි එන්නේ කෙසේද යන්න ගැන. ඔබ දැන් රාජයෝග ඉගෙන ගන්නවා. කිසිම සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෙක් හට මෙය ඉගැන්විය නොහැකියි. කිසිම දිව්‍යාංගනාවකට රාජයෝග ඉගෙන ගත නොහැකියි. මෙහිදී, මෙම සංගම් යුගයෙහිදී රාජයෝග දැනුම ලබාගෙන තමයි ඔබ දිව්‍ය තත්ත්වයට පත් වන්නේ. දරුවන් වන ඔබ හට දැන් ඔබගේ උපත් අසූ හතරක චක්‍රය අවසන් කරනවා කියා විශාල සතුටක් තිබිය යුතුයි. බාබා සෑම චක්‍රයකම අවසානයේදී මෙහි පැමිණෙනවා. බාබා කියනවා මේ තමයි ඔහුගේ උපත් ගණනාවකින් අවසානම වූ උපත කියා. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා තමයි ඒ සත් යුගයේ කුමාරයා වන්නේ. ඔහු මේ උපත් අසූ හතරකින් යුතු වූ සම්පූර්ණ චක්‍රය පුරා යනු ලැබුවා. ශිව බාබා මෙම උපත් අසූ හතරකින් යුතු වූ චක්‍රය තුළට ඇතුළු වන්නේ නැහැ. ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණා අවලස්සන බවින් ලස්සන වනවා. වෙන කිසිම කෙනෙක් මේවා ගැන දන්නේ නැහැ. ඔබත් මෙය දැන ගන්නේ අනුපිළිවෙලක් ඇතිවයි. මායා යනු ඉතා බලවත් අයෙක්. ඇය කිසිම කෙනෙක්ම තනියෙන් තබන්නේ නැහැ. බාබා මේ සෑම දෙයක්ම දැනගන්නවා. මායා නම් වූ ඒ කිවුලා හට මිනෑම කෙනෙක්ම ගිල දැමිය හැකියි. බාබා මෙය හොඳින් දන්නවා. කොහොම තමුත්, බාබා සෑම කෙනෙකුගේම හදවතෙහි තිබෙන රහස් දන්නවා කියා සිතන්න එපා. නැහැ. තමුත් බාබා සෑම කෙනෙක් විසින්ම කරන ක්‍රියා දෙය හොඳින් බලාගෙනයි සිටින්නේ. මායා අමු අමුවේ ඔබට ගිල දමන බවට ප්‍රවෘත්තීන් බාබා වෙත පැමිණෙනවා. ඒ වගේ දරුවන් හට තේරුම් ගත නොහැකි. බෙහෝ කරුණු තිබෙනවා. බාබා මේ සියළුම දේ තේරුම් ගන්නවා. මිනිසුන් සිතනවා ඒ උත්තරිතර ජීවය සෑම කෙනෙකුත් ලහම තිබෙන රහස් සියල්ල දන්නවා කියා. බාබා කියනවා: මම සෑම කෙනෙක් ලහම තිබෙන රහස් ගැන දන්නේ නැහැ. මා ඔබ ගැන දැන ගන්නේ ඔබගේ ක්‍රියාවලීන්. සමහර අයගේ ක්‍රියා කලාපයන් ඉතාමත් අපිරිසිදුයි. එමනිසා, බාබා තැවත තැවතත් ඔබට අනතුරු හඟවනවා මායා ගැන පරෙස්සම් වන්න කියා. කොහොම තමුත්, බාබා විසින් කෙතරම්

විස්තර කර දන්නා වුවත්, රාගය යනු බබගේ පරම සතුරා සන්න සමහරුන්ගේ බුද්ධිය තුළට ඇතුළු වන්නේ නැහැ. ඔවුන් පාපයෙහි ගැලෙනවා කියා ඔවුන්ටම තේරෙන්නේ නැහැ. මේ ආකාරයේ දේවල්ද සිදුවනවා. එමනිසා, බාබා කියනවා: බබ විසින් යම් වරදක් සිදුකර ඇත්නම්, අවංකවම එය බාබා හට පවසන්න, කිසිම විටෙක එය සහවන්න එපා. එසේ නැතහොත්, එම පාපය සිය දහස් ගණනකින් වැඩි වනවා. බබ බබගේ හදවත ඇතුළත් සන්නාපයට පත් වනවා. බබ සම්පූර්ණයෙන්ම වැටෙන තුරු එම පාපය වැඩෙන්නට පටන් ගන්නවා. බබ බාබා හට බොහෝ අවංක විය යුතුයි. එසේ නැතහොත් බබ බොහෝ දේ නැතිකර ගනිමින් දුක් විඳිමට සිදුවනවා. මෙය තමයි රාවත්ගේ ලෝකය වන්නේ. අප රාවත්ගේ ලෝකය සිහිපත් කරන්නේ ඇයි? අප දැන් යා යුත්තේ ඒ නව ලෝකයටයි. පියෙකු විසින් අළුත් නිවසක් තනන ලදුවහොත්, ඔහුගේ දරුවන් බොහෝ සතුටට පත් වනවා. මන්ද ඔවුන් දන්නවා මෙම නිවස අයත් වන්නේ ඔවුන් හට බව. මෙය අසීමිත වූ කරුණක්. ඒ නව ලෝකය තම වූ සත් යුගය අයත් වන්නේ බබටයි. අප දැන් ඒ නව ලෝකය කරා යාමටයි සැරසෙන්නේ. අපට කෙතරම් දුරට බාබා සිහි කිරීමට හැකි වනවාද. ඒ තරමට අප ලස්සන වනවා අප එම පාපයන්ට ගැලුනු හෙයින් අප කවු බවට පත් වූවා. දරුවන් දන්නවා මෙහි පැමිණීම නවතවන ලද අය මායා හට ගොදුරු වූවා කියා. ඔවුන් තව දුරටත් බාබා සමඟ ඉන්නේ නැහැ. ඔවුන් දැන් දෝඩින් බවට පත් වී ඒ පැරණි ලෝකයටම ගොස් තිබෙනවා. මේ ආකාරයෙන් බාබා බොහෝ දෙනාට ගිල දමනවා: බොහෝ දෙනා මිය යනවා. තමා විසින් මේ මේ ආකාරයේ දේවල් කිරීමට සිතා සිටින බව එකල බොහෝ දෙනා කීවා. ඔවුන් ඔවුන්ගේ ජීවිතය පවා මෙම යෝග්‍ය එක වෙනුවෙන් පුද්ගලිකව සැරසුණා. නමුත්, අද ඔවුන් මෙහි නැහැ. බබගේ සටන තිබෙන්නේ මායා සමඟයි. ලෝකයේ සිටින වෙනකිසිම කෙනෙක් මායා සමඟ යටත් කරන්නේ කෙසේද කියා දන්නේ නැහැ. දිව්‍යාංගනාවත් හා යක්ෂයන් අතරත් කොරවයන් හා පාණ්ඩවයන් අතර තිබෙන සටන කෙසේ ආරම්භ වූවාද යන්න පිළිබඳව නොයෙකුත් ග්‍රන්ථවල පෙන්වා දී තිබෙනවා. එම ග්‍රන්ථයන්හි පටසා ඇති මෙම කරුණු දෙක පිළිබඳව බබට ඕනෑම කෙනෙකුගෙන් විමසිය හැකියි. දිව්‍යාංගනාවත් පාපයෙන් තොර වූ අයයි. ඔවුන් සිටින්නේ සත් යුගයේයි. ඔවුන් සටන් කිරීම සඳහා කලී යුගයට පැමිණෙනවාද? කොරවයන් යනු කවුද පාණ්ඩවයන් යනු කවුද කියා කිසිම කෙනෙක් දන්නේ නැහැ. ග්‍රන්ථවල තිබෙන ඕනෑම දෙයක් ඔවුන් විසින් අධ්‍යයන කොට ඔවුන් විසින් එයම නැවත කියනවා. බාබා මේ සම්පූර්ණ ගීතාවම අධ්‍යයනය කර තිබෙනවා. ඔහු මෙම දැනුම ලබාගත් පසු, මේ ගීතාවෙහි සුද්ධය ගැන සඳහන් වී ඇති දෙයෙහි අර්ථය කුමක්ද කියා සිහිමට පටන් ගන්නා ගීතාවේ දෙවියන් වන්නේ ක්‍රිස්ණා නොවේ. බාබා මාර්ගයෙන්, මා ගීතාව අතකට දැමූවා. මන්ද බාබා මා තුළට පැමිණ සිටියා. බබ දැන් බාබා මාර්ගයෙන් බොහෝ ආලෝකමත් වී තිබෙනවා. බබගේ ජීවය තමයි මෙහිදී ආලෝකය ලබන්නේ. මේ නිසා තමයි බාබා කියන්නේ: බබ ජීවයක් ලෙස සිතා ඒ අසීමිත වූ පියා පමණක් සිහිපත් කරන්න. හක්කි මාර්ගයෙහිදී බබ ඔහුට සිහි කරන විට, බබ මෙසේ කීවා: බබ පැමිණි කළ මා බබටම පමණක් වෙන් වනවා. කොහොම නමුත් බබ තේරුම් ගත්තේ නැහැ. ඔහු එන්නේ කොහොමද. බබ ඔහුටම අයත් වන්නේ කෙහොමද කියා, දරුවන් දැන් තේරුම් ගන්නවා අප සියළුම දෙනා බාබා හා සමඟ බවත් නමුත් බාබාගේ උපත අපගේ උපතට වඩා උසස් උපතක් වන බවත්. ඔහු විසින් දරුවන් හට ඉතා හොඳින් උගන්වනවා. බබ මෙසේ කියනවා: මොහු ඒ එකම පියා පමණයි. සෑම වක්‍රයකදීම අපගේ පියා වන්නේ ඔහුයි. අපි සියළුම දෙනා "බාබා, බාබා" කියා කියනවා. ඒ වගේම බාබාත් මෙසේ කියනවා: දරුවනි, දරුවනි, බබගේ ගුරුවරයා වශයෙන්, ඔහු බබට රාජයෝගා උගන්වා මේ මුළු ලෝකයේම පාලකයන් බවට පත් කරනවා. මේ බාබා හට අයත් වන විට, ඔහු ගුරුවරයෙක් වශයෙන් බබට දෙන සියළු උපදෙස් බබ විසින් පිළිපැදිය යුතුයි. බබ මෙයට සවන් දෙන විට බබගේ හදවතෙහි විශාල සතුටක් ඇතිවිය යුතුයි. කෙනෙක් අපිරිසිදු වන කළ, එහි සතුටක් තිබිය නොහැකියි. ඔවුන් බොහෝ සෙයින් උත්සාහ කළා වුවත්, ඔවුන් හට අපගේ වංශයට අයත් විය නොහැකියි. මිනිසුන් හට නොයෙකුත් ආකාරයේ වාසගම් තිබෙනවා. නමුත් ඒ සියළු දේ සීමිත දේ පමණයි. බබගේ වාසගම කෙතරම් උසස්ද බලන්න. බබගේ ඒ පියා වන බුක්මා තමයි උසස්තම වූ තැනැත්තා වන්නේ. වෙන කිසිම කෙනෙක් ඔහු ගැන දන්නේ නැහැ. ඔවුන් කියනවා ගිව බාබා සෑම තැනකම සිටිනවා කියා. වෙන කිසිම කිසිම කෙනෙක් බුක්මා යනු කවරෙක්ද කියා හෝ දන්නේ නැහැ. ඔවුන් ලග බුක්මා, වීර්ණු හා ශංකර සිටින පින්තූර තිබෙනවා නමුත් බුක්මාට ඔවුන් පෙන්වා තිබෙන්නේ සුක්ශම ලෝකයේයි. ඔවුන් ඔහුගේ ජීවිත කතාව ගැන කිසිවක් දන්නේ නැහැ. බුක්මා සුක්ෂම ලෝකයේ සිටින්නේ කෙසේද? බාබා කියනවා: මෙය තමයි මාගේ වාහනය. මා ඔහුගේ උපත් ගණනාවකින් අවසානම උපතෙහිදී ඔහුගේ ශරීරය තුළට ඇතුළු වනවා. මෙය තමයි ඒ ගීතාවේ කතාන්තරය එළිදැක්වෙන බොහෝ ප්‍රයෝජනවත් වූ පාංගම් යුගය වන්නේ. මෙහි ප්‍රධානම කරුණ පාරිශුද්ධත්වයයි. කිසිම කෙනෙක් අපිරිසිදු තැනැත්තන් පාරිශුද්ධත්වයට පත් කරන්නේ කෙසේද කියා දන්නේ නැහැ. කිසිම සත්යායි කෙනෙක් බබට කිසියෙන් බබගේ ශරීරය අමතක කොට එයට අයත් වන සියළු සබඳතා ද අමතක කරන්න. එවිට මායා නිසා බබ විසින් මෙතෙක් කල් එක් කරගෙන ඇති පාපයන් විනාශ වී යනවා කියා කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඒ පියා කවුද කියා දන්නේ නැහැ. බාබා ගීතාවේ මෙසේ කියා තිබෙනවා: මා මෙහි පැමිණෙන්නේ මේ සියළු සත්යායින් ආදිය අභිවෘද්ධියකට ලක් කිරීම උදෙසායි. බාබා කියනවා: මෙම කල්පයෙහි ආරම්භයේ සිට මේ වන තෙක් රහපාමින් සිටි බබගේ ජීවය විසින් ලබාගෙන තිබෙන අවාසනම උපත තමයි මෙය. මෙය මෙම තැනැත්තාගේ අවසානම උපතද වනවා. ඔහුගේ ලමා කාලයෙහිදී ඔහු තිකම්ම ගැමියෙක් පමණයි. ඔහු විසින් ඔහුගේ උපත් අසූ හතරම දැන් අවසන් කර තිබෙනවා. ඔහු මුල සිටම මෙහි පැමිණ අවසානය වන තුරුම මෙහි සිටිනවා. දැන් දරුවන් තුළ මෙතෙක් කල් වැටී තිබුණු අගුල විවෘත වී තිබෙන නිසා භාණ්ඩවත්ත බවට පත් වී තිබෙනවා. එමනිසා, බබට දැන් මේවා තේරුම් ගත හැකියි. මුලදී බබ අසිහියෙන් සිටියේ, ලක්ෂ්මි හා නාරායන් පමණක් සිහි බුද්ධියෙන් යුතු වන අතර අන් සියලුම දෙනා සිටින්නේ අසිහියෙන්. අපිරිසිදු වූ ජීවයක් අසිහියෙන් සිටින කෙනෙක් ලෙස හඳුන්වනවා. ප්‍රධානම කාරණය තමයි පාරිශුද්ධත්වය. බබ මෙසේ ලියනවා: මායා අපට වැට්ටුවා. ඒ බබගේ දැස් පාපකාරී වූ නිසයි. බාබා නැවත නැවතත් බබට අතතුරු හඟවනවා. ඔහු කියනවා: දරුවනි, කිසිම විටෙක මායාගෙන් ඊවටිල්ලට ලක් වන්න එපා. බබ දැන් බබගේ නිවහන කරා යා යුතුයි එමනිසා, බබ ජීවයක් ලෙස සිතා මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. මේ පැරණි ලෝකය දැන් විනාශ වීමටයි යන්නේ. අප පාරිශුද්ධත්වයට පත් වන අතර අපට ඒ පිරිසිදු වූ ලෝකය ද අවශ්‍ය වනවා. දරුවන් අපිරිසිදු බවින් පිරිසිදු විය යුතුයි. බාබා යෝගා කරන්නේ නැහැ. යෝගා කිරීම

සඳහා ඔහු අපිරිසිදුතාවයට පත් වන්නේ නැහැ. බාබා කියනවා: ඔබට යේවය කිරීම උදෙසා මා මෙහි සිටිනවා. ඔබ අපිරිසිදුතාවයෙන් සිටින නිසා ඔබට පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරන්න යැයි ඔබ මා හට කතා කළා. ඔබ මා හට කතා කළ නිසා තමයි දැන් මා මෙහි පැමිණ සිටින්නේ. මා විසින් ඔබට අනුගමනය කළහැකි ඉතා පහසු මාර්ගයක් පෙන්වුමි කර තිබෙනවා: එය මත්මනාහරී, යන වචනය පමණයි. මේ තමයි සත්‍යයේ වචන. ක්‍රිස්තෝ විසින් මෙය කිව්වා යැයි වරදවා ගත් නිසා ඔවුන් බාබා අමතක කර දමා තිබෙනවා. බාබා තමයි ප්‍රථමයෙන්ම එන්නේ, පසුව ක්‍රිස්තෝයි. බාබා ඒ උත්තරීතර දතවටෙහි පාලකයා වන අතර ක්‍රිස්තෝ ඒ දිව්‍ය ලෝකයේ පාලකයාය. සුක්ෂ්ම ලෝකයේ කිසිම දෙයක් නැහැ. සෑම කෙනෙකුගෙන්ම ක්‍රිස්තෝ තමයි පළවනම තැනැත්තා වන්නේ: සෑම කෙනෙක්ම ඔහු හට ආදරය කරනවා. අනෙක් සියළුම දෙනා සිටින්නේ ඔහුට පසුවයි. සෑම කෙනෙක් හටම දිව්‍ය ලෝකය කරා යා නොහැකියි. එමනිසා, සුමිහිරි දරුවනි, ඔබගේ සතුට කෙතරම් විය යුතුද කියනොත් එය ඔබගේ ශරීරයේ ඇවකඩු වලට පවා දැනිය යුතුයි. පාරිශුද්ධත්වයෙන් සිටිය නොහැකි බොහෝ දරුවන් බාබා ලඟට පැමිණෙනවා. "ඔබ පාපයෙහි ගැලෙනවා නම් ඔබ බාබා ලඟට පැමිණෙන්නේ ඇයි?" කියා බාබා ඔවුන්ගෙන් අයත වීට, ඔවුන් මෙසේ කියනවා: "මා කුමක් කරන්නද? මට මෙතැනින් පිට වී සිටිය නොහැකියි. මා මෙහි පැමිණිය හොත් සමහර වීට හිය නියම ඉලක්කයට වැදීමට ඉඩ තිබෙනවා. ඔබ හැර වෙන කවුද මා හට විමුක්තිය ලබා දෙන්නේ? එමනිසා, මා පැමිණ මෙහි අසුන් ගන්නවා. මායා බොහෝ බලවත් වූ කෙනෙක්. මා හට විශ්වාසය තිබෙනවා බාබා මා අපිරිසිදු බවින් මුදවා ලස්සන හා පිරිසිදු අයෙක් බවට පත් කරනවා කියා, නමුත් මා විසින් කුමක් කරමද? සමහර වීට සත්‍යය හෙළි කිරීමෙන්, මට දිසුණුවිය හැකිවෙයි. ඔබගෙන් හැර වෙන කිසිම කෙනෙකුගෙන් මා හට නිවැරදි විය නොහැකි බව මට විශ්වාසයි". එවන් වූ දරුවන් කෙරෙහි බාබා අනුකම්පා කරනවා. මෙය මේ ආකාරයෙන්ම තැවතත් සිදුවනවා. කිසිම දෙයක් අළුත් දෙයක් නොවේ. බාබා සෑම දිනකම ඔබ සියළුම දෙනා හට ශ්‍රීමත් දෙනවා, නමුත් එය ප්‍රායෝගික වශයෙන්ම කරන්නේ දරුවන් කිහිප දෙනෙක් පමණයි. බාබා මේ ගැන කුමක් කරන්නද? බාබා කියනවා සමහර වීට ඒක තමයි ඔබගේ කොටස කියා. සෑම කෙනෙක් හටම රජතු හා රැජිනතු විය නොහැකියි. මෙම රාජ්‍යය දැන් නිර්මාණය වෙමින් තිබෙන අතර එම රාජ්‍යයට නොයෙකුත් ආකාරයේ මිනිසුන් අවශ්‍ය වනවා. කොහොම නමුත් බාබා කියනවා: දරුවනි, ඔබේයමත්ව සිටින්න එව්ව ඔබට සතුටට පත් විය හැකියි. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. සෑම විටම පියා සමඟ සත්‍යවාදීව සිටින්න. කිසිම විටෙක වැරද්දක් සහවන්න එපා. ඔබගේ දෑස් කිසිම විටෙක පාපකාරී නොවීමට වගබලා ගන්න.
2. සෑම විටම ඒ අසීමිත වූ පියා විසින් ඔබට අපිරිසිදු බවින් හා කිලිටි බවින් අලංකාරත්වයට පත් කරනවා යන කුල්මත්භාවය තබාගන්න. ඔබ දැන් ඒ විෂ සහිත ගංගාවෙන් එතෙර වීම උදෙසා බාබාගේ අත අල්ලාගෙනයි සිටින්නේ.

වරදානස: ඔබ බ්‍රාහ්මණ ජීවිතය වෙනුවෙන් ආලෝක වලල්ලක් පියාගෙන් ලබන මහා වාසනාවන්ත ජීවත්ම සන්නාවකි.

සංගම් යුග බ්‍රාහ්මණ ජීවිතයේ විශේෂත්වය වන්නේ පාරිශුද්ධියයි, හැම බ්‍රාහ්මණ ජීවත්ම සන්නාවකටම පාරිශුද්ධියේ සංඛේතය වන්නේ සෑම බ්‍රහ්මිණ් ජීවත්ම සන්නාවකටම පියාගෙන් ලැබෙන ආලෝක ඔවුන්නයි. මෙම පාරිශුද්ධියේ ආලෝක ඔවුන්න මැණික් ඔබ්බවූ ඔවුන්නකට වඩා උසස්ය. මෙම ඔවුන්න මහත්මා ජීවත්ම සන්නාවකගේ ලකුණක් වන අතර මෙම ජීවත්ම සන්නාව දෙවියන්ගෙන් වාසනාව ලබන ඉහළම ඉහළ ජීවත්ම සන්නාවයි. බාප් දාදා උපතේ දීම සෑම දරුවෙකුටම 'ඔබ පාරිශුද්ධ වේවා' යන වරම දෙන අතර එහි සංඛේතය වන්නේ ආලෝක ඔවුන්නයි.

පාඨය: අසීමිත අත්හැරීමේ ආකල්පය මගින් ආශාව නිසා දුකට පත් ජීවත්ම සන්නාවන්ගේ දුක නැති කර දමයි.

*** මිම ශාන්ති ***